

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202064
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813202064.4

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Secapital S. á. r. L so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle L-1653, Luxemburské vojvodstvo zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., AK Jilemického 30, Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanému: U. M., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XXX/X, M. A. S. za účasti vedľajšieho účastníka: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154 zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Kempom, advokátom AK Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob o zaplatenie 896,03 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy istiny vo výške 896,03 eur **z a s t a v u j e.**

Žalobu v prevyšujúcej časti **z a m i e t a.**

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 14,25 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 896,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 23.05.2010 do zaplatenia.

Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný dňa 04.03.2008 uzavreli zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2529,38 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný zaplatiť žalobcovi pôžičku v 60 mesačných splátkach vo výške 42,16 eur. Uviedol, že žalovaný uhradil doposiaľ len sumu 1625,36 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť neuhradil jednotlivé splátky dostal sa tak do omeškania a preto žalobca v súlade so zmluvou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Dlh žalovaného ja tak 896,03 eur, ktorý žalovaný doposiaľ neuhradil.

Počas konania došlo na základe uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2013 k postúpeniu pohľadávky, ktorá je premetom tohto konania na spoločnosť Secapital S á. r. L so sídlom Avenue Charles de Gaulle L-1653 Luxemburské vojvodstvo. Na základe uvedeného a v zmysle žiadosti preto súd uznesením zo dňa 08.11.2013, č.k. 11C/142/2013-46 pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a do konania vstúpila spoločnosť Secapital S á. r. L so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle L-1653 Luxemburské vojvodstvo s ktorou súd ďalej aktívne legitimovanou konal.

Do konania na strane žalovaného vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, ktoré vo veci vznieslo námietku premĺčania. Uviedlo že vzhľadom na odstúpenie od zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom žalobca bola podaná po uplynutí dvojročnej premĺčacej lehoty.

Uznesením zo dňa 08.11.2013 súd konanie čiastočne zastavil čo do sumy 83 eur nakoľko v tejto časti žalobného návrhu vzal žalobca podanú žalobu späť a zároveň pripustil zmenu petitu žalobného návrhu tak ako je to uvedené v uznesení zo dňa 08.11.2013 v tom znení že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 813,03 eur, úrok z omeškania 259,34 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 896,03 eur od 23.05.2010 do 30.03.2013 vyčíslený pevnou sumou vo výške 230,22 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 872,11 eur od 31.03.2013 do 07.05.2013 vyčíslený pevnou sumou vo výške 7,96 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 860,07 eur od 08.05.2013 do 23.05.2013 vyčíslený pevnou sumou vo výške 3,18 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 848,22 eur od 24.05.2013 do 27.06.2013 vyčíslený pevnou sumou vo výške 7,11 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 836,65 eur od 28.06.2013 do 30.07.2013 vyčíslený pevnou sumou vo výške 6,60 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 824,82 eur od 31.07.2013 do 21.08.2013 vyčíslený pevnou sumou vo výške 4,27 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 813,03 eur od 22.08.2013 do zaplataenia, súdny poplatok vo výške 53,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaný uviedol že so žalobou nesúhlasí má za to, že celú dlžnú sumu uhradil. Pôžičku splácal sedem rokov a po podaní žaloby uhradil celú dlžnú žalovanú sumu.

Následne podaním zo dňa 02.06.2014 ktoré bolo súdu doručené dňa 04.06.2014 pred začatím pojednávania vo veci samej vzal žaloby žalobný návrh späť čo do sumy 896,03 eur. Na úrokoch z omeškania trval. Zároveň v súvislosti s úhradami spresnil žalobný návrh.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi a to Zmluvou o poskytnutí manželskej pôžičky zo dňa 04.03.2008, podmienkami k zmluve o poskytnutí manželskej pôžičky 401-C, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou zo dňa 15.05.2010, kópiou doručky na čl. 5, vstupom vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 30.04.2013, návrhom na zmenu účastníka zo dňa 21.06.2013, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2013 vrátane prílohy, čiastočným späťvzatím návrhu zo dňa 02.10.2013, vyjadrením vedľajšieho účastníka vo veci zo dňa 21.05.2014, vyjadrením žalobcu zo dňa 02.06.2014 vrátane všeobecných obchodných podmienok, prehľadom splátok a úhrad na čl. 62-64, výsluchom žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 04.03.2008 vyplýva, že pôvodný žalobca, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 50.000,-Sk (1.659,69 eur), pričom žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať v pravidelných mesačných splátka (60 splátok) v sume 1.270,-Sk (42,16 eur). RPMN uvedená v zmluve nebola. Úroková sadzba bola uvedená vo výške 19,58 %.

Podľa čl. 12 bod 2 VOP je spoločnosť oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade ak sa klient dostane do omeškania so zaplatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná suma stáva splatnou.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 15.05.2010 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na hradu všetkých splátok jednorázovo v súlade s všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Vyzval žalovaného na úhradu dlhu do 3 dní od doručenia upomienky. Z kópie doručky na čl. 5 vyplýva, že žalovaný si výzvu prevzal dňa 19.05.2010

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 21.05.2014 uviedol, že z doručených materiálov obsiahnutých v kópii súdneho spisu majú za to, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplataenie pohľadávky 896,03 eur s prísl. po uplynutí dvojročnej premĺčacej doby (porov.: ods. 1 § 100, § 101, § 107 ods. 1 Obč. zákonníka), nakoľko tu ide o bezdôvodné obohatenie, lebo žalobca dňa 15.05.2010 listom - „Predžalobná upomienka“ vyzval žalovaného v súlade so Zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 04.03.2008 k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, a to do 3 dní, pričom

podľa ich názoru táto výzva je v skutočnosti odstúpením od predmetnej zmluvy. Teda žalobca si mohol prvý krát vymáhať svoje právo na zaplatenie predmetnej sumy dňa 18.05.2010, avšak žalobu na súd podal žalobca až dňa 28.02.2013, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 02.06.2014 vyplýva, že vzal žalobu čiastočne späť vzhľadom na to, že žalovaný vykonal nasledujúce úhrady: dňa 30.3.2013 - 100,00 EUR, dňa 7.5.2013 - 50,00 EUR, dňa 23.5.2013 - 50,00 EUR, dňa 27.6.2013 - 50,00 EUR, dňa 30.7.2013 - 50,00 EUR, dňa 21.8.2013 - 50,00 EUR, dňa 25.9.2013 - 50,00 EUR, dňa 29.10.2013 - 50,00 EUR, dňa 29.11.2013 - 50,00 EUR, dňa 27.12.2013 - 50,00 EUR, dňa 29.1.2014 - 50,00 EUR, dňa 27.2.2014 - 491,75 EUR. Spolu teda uhradil sumu 1.091,75 eur ako to z tohto vyplýva. Vzhľadom na vyššie uvedené zobral návrh na začatie konania čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 896,03 EUR a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného a to nasledovne: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 9% p.a. zo sumy 896,03 EUR od 23.5.2010 do 30.3.2013, úrok z omeškania 8,75% p.a. zo sumy 796,03 Eur od 31.3.2013 do 7.5.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 746,03 Eur od 8.5.2013 do 23.5.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 696,03 Eur od 24.5.2013 do 27.6.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 646,03 Eur od 28.6.2013 do 30.7.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 596,03 Eur od 31.7.2013 do 21.8.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 546,03 Eur od 22.8.2013 do 25.9.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 496,03 Eur od 26.9.2013 do 29.10.2013, úrok z omeškania 8,5% p.a. zo sumy 446,03 Eur od 30.10.2013 do 29.11.2013, úrok z omeškania 8,25% p.a. zo sumy 396,03 Eur od 30.11.2013 do 27.12.2013, úrok z omeškania 8,25% p.a. zo sumy 346,03 od 28.12.2013 do 29.1.2014, úrok z omeškania 8,25% p.a. zo sumy 296,03 Eur od 30.1.2014 do 27.2.2014. Taktiež požiadal o zaviazanie žalovaného na náhradu trov konania.

Na základe výzvy súdu a ku vzneseniu námietky premlčania vedľajším účastníkom uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo v zmysle predžalobnej upomienky zo dňa 15.5.2010 k spoplatneniu dlhu a nie k odstúpeniu od zmluvy. V rámci tejto predžalobnej upomienky bol žalovaný vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo a to do troch dní od doručenia predžalobnej upomienky, no i napriek uvedenému bol žalovaný svojím konaním nečinný. V zmysle uvedeného prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a teda vymáhať žalovanú sumu dňa 16.5.2010, t.j. deň potom, ako došlo k spoplatneniu dlhu. Trojročná premlčacia doba by uplynula 16.5.2013. Žaloba bola podaná na súd dňa 26.2.2013, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe uvedeného nárok žalobcu nie je premlčaný. V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.: „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ Podľa názoru žalobcu ide o chybné právne posúdenie veci vedľajším účastníkom a na základe uvedeného má žalobca za to, že vznesená námietka premlčania nie je dôvodná. Týmto žalobca predložil históriu splácania úveru žalovaným, z ktorej je zrejmé koľko splátok žalovaný do dňa podania žalobného návrhu uhradil t.j. spolu 1.625,36 Eur. Žalovaný mal ku dňu podania žalobného návrhu uhradiť žalobcovi sumu 2.234,56 Eur /označené na konci výpisu ako stípec „splátka“, ďalej mal žalovaný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany v prípade porušenia povinností dohodli v zmysle čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorú navrhovateľ požaduje v sume 171,70 - 0,31 = 171,39 Eur /označené na konci výpisu ako stípec „pokuta“. Žalobca žiada zmluvnú pokutu len ku dňu 31.12.2012 a nie aj tú, ktorá bola pripočítaná po tomto dni. V zmysle čl. 12 bod 12.5 VOP sú súčasťou pohľadávky žalobcu aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 115,44 Eur /označené na konci výpisu ako stípec „MP3“. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného celkom dlh žalovaného ku dňu podania návrhu istina plus zmluvná pokuta plus náklady na vymáhanie mínus prijaté úhrady = 2234,56 Eur + 171,39 Eur + 115,44 Eur - 1625,36 Eur = 896,03 Eur. Zároveň uviedol, že splatnosť splátok je uvedená v čl. 6 bod 6.2 VOP, konkrétne je v tomto bode uvedené, že splátky sú splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.4 je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzavretí Zmluvy. Taktiež predložili prehľad úhrad a uviedli, že istina tvorí sumu 1.659,70 Eur (50 000 SK - uvedené v čl. VII Zmluvy o poskytnutí pôžičky označený „Schválená výška pôžičky“). Žalovaný do dňa podania žalobného návrhu uhradil z titulu poskytnutej pôžičky sumu 1.625,36 Eur, tieto boli zohľadnené tak, že na istine zostalo k úhrade 509,20 Eur t.j. celková poskytnutá pôžička 1659,70 Eur mínus na istine uhradených 1150,50 Eur a na úroku zostalo k úhrade 100 Eur, t.j. celková výška vyčísleného úroku ku dňu okamžitej splatnosti dlhu 574,86 Eur mínus uhradených 474,86 Eur. K uvedeným sumám bola pripočítaná zmluvná pokuta vo výške 171,39 Eur, na ktorú má žalobca nárok v zmysle v čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných

podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a ktorú požaduje len ku dňu 31.12.2012 a tiež náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 115,44 Eur, na ktoré má žalobca nárok v zmysle čl. 12 bod 12.5 VOP. Žalobca ďalej dodal, že žiada menej, než na čo má nárok, nakoľko súčet predpísaných splátok krát výška splátok mínus prijaté úhrady predstavuje vyššiu sumu než je žalobcom uplatnený nárok v konaní.

Z prehľadu na čl. 62-64 a z vyjadrenie žalovaného vyplýva, že žalovaný uhradil do podania žaloby sumu 1.625,36 eur.

Z výpovede žalovaného vyplýva, že zmluvu so spol. Quatro Consumer Finance uzatvoril. Pôžička vo výške 50.000,- Sk mu bola poskytnutá. Na dotaz súdu, či vie uviesť akú sumu z tejto pôžičky uhradil do podania žaloby žalovaný uviedol, že presnú sumu nevie ale 7 rokov pôžičku splácal. Po podaní žaloby, tak ako uviedol v úvode, uhradil celú žalovanú istinu. Na dotaz súdu, či okrem sumy 896,- eur, ktorú postupne uhradil v splátka ešte niečo žalobcovi počas konania neuhradil, uviedol, že nie. Mal za to, že svoj dlh uhradil, preto so žalobou nesúhlasí.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa

rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovvej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Ohľadom žalovanej sumy istiny vo výške 896,03 eur súd konanie v zmysle ust § 93 ods. 1,3 OSP zastavil nakoľko v tejto časti vzal žalobca žalobný návrh späť pred začatím pojednávania vo veci samej a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Predmetom konania tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle poslednej prípustenej zmeny petitu žalobného návrh a nároku uvedeného žalobcom v návrhu zo dňa 02.06.2014.

Celý predmetný právny vzťah aj keď predmetom konania ostali úroky z omeškania súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola platne uzatvorená zmluva o pôžičke. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému. Podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 04.03.2008 vyplýva, že pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 50.000,-Sk (1.659,70 eur), pričom žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať v pravidelných mesačných splátkach (60 splátok) v sume 1.270,-Sk (42,16 eur). RPMN v zmluve uvedená nebola. Úroková sadzba bola uvedená vo výške 19,58%.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 15.05.2010 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých splátok a vyzval žalovaného na hradu celkovej dlžnej sumy 1658,24 eur v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy z dôvodu omeškania splácania splátok žalovaným a žalovaného vyzval na úhradu dlhu do 3 dní od doručenia upomienky. Z kópie doručienky vyplýva, že žalovaný si výzvu prevzal dňa 19.04.2010.

Z prehľadu splátok vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 20.04.2008, teda z vyššie uvedeného vyplýva, keďže k zosplateniu došlo listom zo dňa 15.05.2010, neboli zosplatené splátky v počet 25, zvyšných 35 splátok bolo zosplatených.

Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný mal uhradiť žalobcovi sumu 25 x po 42,16 eur + 35 x 27,66 eur (sumy istiny pripadajúca na jednu splátku), t.j. 1054 eur + 968,10 eur, spolu 2.022,10 eur. Žalovaný uhradil sumu 1.625,36 eur do podania žaloby (dlh v čas žaloby bol len 396,74 eur, žalobca žiadal viac) + sumu 1.091,75 eur +83 eur po podaní žaloby ako to vyplýva zo samotného vyjadrenia žalobcu, t.j. spolu sumu 2.800,11 eur. Z uvedeného vyplýva, že na istine žalovaný nič nedlží, dokonca uhradil viac o 778,01 eur ako mal.

Žalobca požadoval voči žalovanému úroky z omeškania a tieto ostali ako také predmetom tohto konania. Pri určovaní úrokov z omeškania žalobca vychádzal zo súm, ktoré súd žalobcovi neuznal ako dôvodné pri posudzovaní celého právneho vzťahu a preto mal za to, že žalobca nemôže požadovať úroky z omeškania, tak ako to vo svojom návrhu uviedol pri vychádzaní zo sumy 896,03 eur. Dlh podľa súdu ku dňu podania žaloby, z dôvodov tak ako je to vyššie uvedené bol len vo výške 396,74 eur.

Do omeškania sa mohol žalovaný dostať až odo dňa 23.05.2010, po uplynutí tretieho dňa po prevzatí listu zo dňa 15.05.2010. List si žalovaný prevzal dňa 19.05.2010. Vzhľadom na to, že mal za to že žalovaná suma bola dôvodná len sčasti, nemôže pri priznaní vychádzať z vyčíslenia uvedeného žalobcom. Preto má súd za to, že žalobca ohľadom úrokov z omeškania, tak ako ich žiadal neunesol dôkazné bremeno. Pri orientačnom výpočte úrokov z omeškania od 23.05.2010 do dátumu úhrady 27.02.2014 poslednej

časti vychádzajúc zo sumy 396,74 eur sú úroky z omeškania, ide ročne o sumu cca 35,70 eur pri období štyroch rokov, t.j. 142,80 eur. Z uvedeného preto vyplýva, že žalovaný uhradil aj dlžné úroky z omeškania. Súd ďalšie úhrady žalovaného prevyšujúce istinu (778,01 eur) započítal na istinu a potom na dlžné úroky z omeškania. Na základe vyššie uvedeného má súd preto za to, že žalovaný uhradil aj dlžné úroky z omeškania a preto je žaloba v časti úrokov z omeškania nedôvodná.

Na základe uvedeného preto súd žalobu v prevyšujúcej časti, t.j. ohľadom úrokov z omeškania zamietol ako nedôvodnú. Tvrdenia žalobcu ohľadom výpočtu uvedené vo vyjadrení zo dňa 02.06.2014 považoval za nedôvodné a započítanie úhrad žalovanými v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenia zmluvy podľa ktorých takto postupoval považoval za rozpor s dobrými mravmi. V pôvodnej žalobe žalobca vôbec neuviedol z čoho vlastne pozostáva žalovaná suma. Neskôr vo svojom vyjadrení uviedol, že časť zo žalovanej istiny je suma 171,39 eur zmluvná pokuta.

Súd má za to, že žalobca pokiaľ sa týka úroku má nárok len do doby kedy došlo k zosplatneniu úveru pôvodným veriteľom. Týmto došlo k zmene dohodnutého termínu vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov. Taktiež, tak ako je to vyššie uvedené je neprípustné započítanie úhrad žalovaných na iné než na istinu, tak ako to vykonal žalobca.

Súd je toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. všetkých jeho splátok a od splatnosti je potom dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

Pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 171,39 eur ako to uviedol vo svojom vyjadrení v zmysle ustanovenia čl.12 bod 12.02. VOP vyčíslené ku dňu 31.12.2012 je nedôvodný a ustanovenia podľa ktorých si účtoval zmluvnú pokutu sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je to v rozpore s dobrými mravmi .

Súd túto zmluvnú podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy (minimálne pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka). Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ a navyše nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť ovplyvniť znenie všeobecných obchodných podmienok, mohol zmluvu vrátane zmluvných podmienok prijať ako celok alebo ju odmietnuť.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Ohľadom vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania súd má za to, že táto nie je dôvodná a preto na ňu neprihliadol. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku ktorému došlo v danom prípade

listom zo dňa 15.05.2010 je úplne iný inštitút ako odstúpenie od zmluvy, ktorý má za následok vznik bezdôvodného obohatenia, kde platí dvojročná premlčacia lehota. Súd má za to, že v danom prípade platí všeobecná trojročná premlčacia lehota pretože v danom prípade došlo len k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. všetkých splátok a nie k odstúpeniu od zmluvy ako to tvrdí vedľajší účastník. Dvojročná premlčacia lehota platí pri bezdôvodnom obohatení. Trojročná premlčacia lehota v danom prípade plynie odo dňa stanoveného na plnenie, t.j. , ktorá bola stanovená do 3 dní po prevzatí listu, list si prevzal dňa 19.05.2010, teda 3. deň je 22.05.2010. Odo dňa nasledujúceho po dni 22.05.2010 sa dostal do omeškania, dovtedy mal žalovaný uhradiť dlžnú sumu. Odo dňa 23.05.2010 začína plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá končí 23.05.2013. Keďže žaloba bola podaná dňa 22.04.2013 bola podaná v čas.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V danej právnej veci súd návrhu pri výpočte a určovaní trov súd vychádzal z tohto ako je to vyššie uvedené že žaloba bola dôvodne podaná len čo do sumy 396,74 eur nakoľko v súvislosti s priznaním úrokov z omeškania posudzoval celý žalobný nárok ako taký spolu s úrokmi z omeškania. Žaloba bola podaná vo výške 896,03 eur, t.j. nedôvodná bola v sume 499,29 eur. Aj napriek tomu, že konanie ohľadom istiny ako takej bolo zastavené v dôsledku spät'vzatia, pretože žalovaný celú dlžnú žalovanú sumu uhradil, súd by v prípade nevzatia žaloby žalobcom späť v tejto časti istiny žalobu zamietol. Preto posudzoval dôvodnosť podaného návrhu ako takej aj napriek tomu, že žalobca vzal žalobcu späť v dôsledku úhrady zo strany žalovaného. Mal teda za to, že podľa pomeru úspechu žalobcu (44%) a úspechu žalovaného (56%), ktorý by mal žalovaný tak právo na náhradu pomerných trov konania vo výške 12%.

Na strane žalovaného vystupoval vedľajší účastníka zastúpený advokátom, ktorý vzhľadom na uvedené posúdenie úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného a tohto, že úspešnejší bol žalovaný ma tiež právo na náhradu trov konania. Po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca mal úspech vo výške 44 % a žalovaný vo výške 56 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu (56% - 44%), žalovanému a teda aj vedľajšiemu účastníkovi tak vznikol nárok na priznanie trov konania vo výške 12 % z jeho celkových trov konania. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, pričom mu ani nevznikli a preto mu ich ani súd nepriznal.

Trovy konania u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za jednotlivé úkony právnej služby vrátane platného režijného paušálu, tak ako boli vyčíslené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka.

Súd priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania	51,45 eur
- písomné podanie na súd -vyjadrenie zo dňa21.05.2014	51,45 eur
Spolu	102,90 eur

Náhrada hotových výdavkov za dva úkony, jeden v roku 2013 a v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál rok 2012) - 1 x 7,81 + 1x 8,04 eur , spolu 15,85 .

Trovy právneho zastúpenia spolu sú tak 118,75 eur. Keďže žalovanému vzhľadom na pomerný úspech mu patria len pomerné trovy vo výške 12% tak ako je to vyššie uvedené, má vedľajší účastník, nárok len na sumu 14,25 eur (12% zo sumy 118,75 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného predpisu.